

Григорів Михайло Семенович

(поет)

Григорів Михайло Семенович народився 5 червня 1947 року в селі Лісний Хлібичин Коломийського району Івано-Франківської області. Навчався у Київському державному університеті імені Т. Шевченка. Закінчив Латвійський університет. Працював у апараті

Національної спілки письменників України, головним редактором газети «Вісник Чорнобиля».

Автор книжок: «Весняний день»(1982), «Вези мене, конику»(1991), «Спорудження храму» (1992), «Сади Марії» (1997), «Зелена квітка тиші» (2010). Перекладає з латвійської мови твори І. Зієдоніса, П. Зірнітіса, Е. Веверіса, О. Вацієтіса та ін.

Лауреат премії імені Павла Тичини за збірку «Спорудження храму». Поезія з цієї збірки – зразок українського постмодернізму.

Член Спілки письменників України з 1986 року.

Збірки

- «Вези мене, конику»
- «Зелена квітка тиші»
- «Спорудження храму»
- «Сади Марії»

Вебліографія

(твори для дорослих)

Вірші Михайла Григоріва – <https://onlyart.org.ua/ukrainian-poets/virshi-myhajla-grygoriva/>

Сади Марії – <http://1576.ua/books/3350>

порожніє замах води
даленіє пересторога часу

мов сіль
перечислених
руж
ятриться
зморшка саду

січень-червень 1997

Історія пасік

і розкопано каміння

і навперейми
лиш хрускотіння
бруньок
зелене

січень-червень 1997

Весляр

і далі (за димом)
хтось спалює дим —
безберегі краї заколоту
землі
нічиєї

1997

Над річкою увечері

мов силует
води
ЦЯ
фраза
на піску

Сліди без слідів

течуть острови без порогу
уздовж блукань
праці
пустель
уздовж ранків
незаселені
ранки

У самоті проваль

вогні

мов

колір прохолоди

мов злам

у зливі